

Ragnhild Andersen: Det af den højtærede socialminister i betænkningen stillede ændringsforslag om en ny affattelse af stk. 1, 3.—5. punktum, i § 64, der omhandler maskinsynsmændene, har den kommunistiske gruppe intet at indvende imod. Derimod kan den ikke tiltræde regeringens lovforslag som helhed, fordi det medfører en betydelig forringelse af den gældende arbejderbeskyttelseslov, hvilket jeg også fremhævede ved lovforslagets første behandling.

Det er i allerhøjeste grad forbavsende og beklageligt, at udvalget ikke er blevet klogere, siden vi i december måned behandlede de til §§ 44 og 21 i lovene om arbejderbeskyttelse foreslåede ændringer, som jo kort og godt går ud på en forringelse i forhold til de gældende bestemmelser, en forringelse først og fremmest for de unge arbejdere under 18 år, lærlinge og ungarbejdere, med hensyn til søndagsarbejdet.

Jeg må derfor anmode om, at der bliver foretaget delt afstemning over lovforslagets § 1, idet mit parti vil stemme imod den foreslåede ændring til § 44, medens vi vil stemme for ændringen til § 68. Vi vil også stemme imod den i lovforslagets § 2 indeholdte ændring til § 21 i lov nr. 227 af 1954. Hvorfor vil kommunisterne stemme imod disse ændringer? Fordi de vil betyde forringede forhold for børn, unge lærlinge og ungarbejdere under 18 år, som ikke tidligere har haft sådanne forringede forhold. Den kommunistiske gruppe finder, at det er et temmelig stift stykke, at folketinget ændrer lovene, så at man sikrer børn under 14 år ret til arbejde, oven i købet søndagsarbejde. Vi finder også, det er et stift stykke, at bagerlærlingene nu skal arbejde hver helligdag, hvad de ikke tidligere har behøvet, og at de oven i købet skal begynde tidligere, nemlig kl. 3, ikke alene om søndagen, men også på 20 andre dage, som mesteren selv må bestemme. Det er os temmelig ubegribeligt, at den socialdemokratiske regering vil lægge navn til sådanne forslag.

Man begrundet det forslag, der går ud

på en forringelse af de unge lærlinges forhold, med, at de ikke kan få en ordentlig uddannelse, hvis de ikke møder om søndagen. Skulle vi nu ikke holde os ved jorden? Sagen er jo den, at mestrene vil bruge de unge lærlinge til at rende i byen med rundstykkerne. Det er jo i virkeligheden det, mestrene har villet, når de ønskede, at lærlingene skulle komme om søndagene.

Vi behandler her i tinget fra tid til anden lovforslag om tiltræden af internationale konventioner om social tryghed især for børn og unge, og hvilken hjertelighed og varme kan der ikke udtrykkes fra denne talerstol ved slige lejligheder! Der er ikke grænser for, hvor mange smukke ord der kan lyde, når talen er om internationale konventioner, beskyttelse af børn og unge mod udnyttelse og mod arbejde om natten og om søndagen; men disse smukke ord er altså ikke mere værd, end at man, når det drejer sig om den så meget omtalte udbringning af rundstykker til dem, der er for magelige til selv at hente dem om søndagen, kan sætte hele lovgivningsmaskineriet i gang — og så ryger den smukt omtalte tryghed sig en tur. Selv de mindreårige på 11 år bliver gjort til store helte i landets aviser, fordi de er arbejdsvillige og energiske om søndagen, medens de mere magelige befinder sig hjemme. Heller ikke min gruppe har noget imod, at folk ønsker deres brød bragt om søndagen; det kan man ønske, og det kan man også få, men så må man betale prisen derfor; der er derimod ingen som helst grund til, at folketinget skal lave lovændringer med sigte på at værne de 11- eller 10-åriges ret til arbejde, for at morgenrundstykkerne kan blive udbragt, enten gratis eller for en meget ringe pris — det er jo bare det sidste, man vil opnå, og så skal børnene være billig arbejdskraft.

Bedre er det ikke, når vi kommer til forslaget om, at bagerlærlingene skal møde om søndagen. Man diskuterede fornylig her i tinget dagskoler for lærlinge, og man førte smukke diskussioner om velvilje overfor de unge og beklagede, at man ikke kunne